

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 39. Franciscus Landrius sanctæ Crucis in civitate Parisiensi Parochus in
judicium vocatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](#)

Sæcul. XVI Sorbonnæ Doctores , eo fine , ut illos
A.C. 1542. digna animadversione coerceant. Ea-
 dem die , qua hoc edictum promulga-
 batur, communis decreta fuerat suppli-
 catio, in qua S. Genevæ imago, ac re-
 liquiæ solemni ritu circumferebantur;
 & his ipsis fere diebus quidam hæretici
 fuere combusti.

§. XXXIX.

*Franciscus Landrus Sanctæ Crucis in
 civitate Parisiensi Parochus in
 judicium vocatus.*

Sleidan. l.c. Sub idem tempus Parisiis Franciscus
p. 471. Landrus Parochus Sanctæ Crucis in
Argent. coll. civitate in suspicionem trahebatur, pe-
jud. t. I. app. rinde ac si novis faveret erroribus , eo-
p. 10. quod nunquam rem divinam perageret,
 se esse abstemium caussatus: Cum vero
 Facultas Theologica aliunde sat sibi per-
 spectum haberet , quod idem Parochus
 erroneas opiniones tam in suis sermoni-
 bus, quam in aliis occasionibus dissemi-
 nasset, hinc eum comparere jussit, eidem
 injungens , ut quamdam doctrinæ nor-
 manum comprobaret, eique subscriberet.
 Hæc sequentes continebat fidei articu-
 los : I. *Sacrificium Missæ institutum est a
 Christo, & prodest tum vivis tum mortuis.*
 II. *Orandi sunt Sancti, ut sint nobis ad
 Christum Intercessores & Advocati.* III.
 Pa-

Panis atque vini substantia in Consecratione Sæcul. XVI.
mutatur. IV. Sacerdotibus tantum licet A.C. 1542.
consecrare panem & Vinum, atque ad eos
pertinet Cæna Domini tota. V. Vota mo-
nastica sunt servanda. VI. Confirmatione
& Unctione tanquam Sacramentis confertur
Spiritus sanctus. VII. Oratione, jejunio,
bonisque operibus animæ e Purgatorio libe-
rantur. VIII. Leges Ecclesiæ de jejunio,
& ciborum delectu obligant in conscientia.
IX. Unus est summus Ecclesiæ Præsul, at-
que Pontifex, cui jure divino tenentur om-
nes obedire. X. Multa sunt credenda, &
necessario recipienda, quæ non sunt prodita
sacris literis. XI. Indulgentiis Pontificiis
condonatur pœna Purgatorii. XII. Sa-
cerdotes, etiam impuri & vitiosi, consecrant
Corpus Domini. XIII. Peccata omnia
mortalia sunt revelanda Sacerdoti, & sa-
cramentalis absolutio ab eo recipienda. XIV.
Homini est liberum arbitrium, quo potest a-
gere bene vel male, & resurgere a peccato
per pœnitentiam. XV. Non sola fide, sed
per charitatem & veram pœnitentiam acqui-
ritur peccatorum remissio. XVI. Ecclesia
& Concilia legitime congregata non possunt
errare, eisque parendum est. XVII. Ad
Ecclesiam pertinet judicium, & interpreta-
tio Scripturæ, si quid controversum. Per-
legit Parochus cunctos hosce articulos,
eosque pro temporis opportunitate exa-
minandi spatium petiit, quod & ipsi da-

Sæc. XVI. tum est. Verum paucis post diebus re-
A.C. 1542. sponsi loco nil aliud subjunxit, nisi quod
 sancta & orthodoxa sint ea omnia, quæ
 circa hæc capita Ecclesia docet; arti-
 culos tamen sibi propositos sigillo suo
 firmare renuit: unde Facultas haud
 contenta mansit, quamvis ab eo tum
 plura impetrare haud posset.

§. XL.

*Francisci I. apologia contra Cæsarem
ad Papam missa.*

Pallav. hist. :
Trid. l. 5.
c. l. n. 1.

Qquamquam Franciscus I. Galliarum Rex, qui Facultatis zelo in omnibus plene suffragabatur, speciali hac sua sollicitudine satis demonstratum ibat, quod Cæsarls querelæ haud adeo firmæ essent, nihilominus responso magis luctuoso eas diluere suarum partium esse arbitrabatur: id etiam præstitit edita hanc in rem apologia ad summum Pontificem transmissa, in qua Carolo Cæsari multa exprobrabat, ac præcipue urbis Romanæ deprædationem, nec non Clementis VII. Papæ captivitatem. Postea mutuæ contentionis originem recenset, totamque dissidii caussam in Carolum V. rejicit, & tandem hunc in modum concludit: „ Nullatenus in cri- „ men vocari valeo, perinde ac si Con- „ cilii, ex quo tamen nullum in me re- „ dundat commodum, celebrationem „ aut